

Sermons in Stones #1 vraag 1

Wijsheid uit stenen.

Hoofdstuk 1: Ik ben mijn eigen categorie

5 november 1986

Vraag 1

Geliefde Osho,

Veel eigentijdse verlichten – Raman Maharshi, Meher Baba, George Gurdjieff en J. Krishnamurti – hebben met mensen gewerkt, maar mensen voelen zich door u meer gegriefd dan door iemand anders. Osho, waarin verschilt uw techniek met die van anderen?

De vraag is erg fundamenteel. Ze komt bij veel mensen op in de mind, en vraagt een intens inzicht in de manier van werken van de verschillende meesters. We zullen elk van de meesters die in de vraag genoemd zijn apart bespreken. Raman Maharshi is een mysticus van de hoogste kwaliteit, maar een meester van de laagste kwaliteit. En je moet begrijpen dat een mysticus zijn één ding is; een meester zijn is totaal iets anders. Van duizend mystici is er misschien een meester. Negenhonderd negenennegentig besluiten om te zwijgen. – de moeilijkheid ziende, dat wat zij ook gerealiseerd hebben onmogelijk is om op welke manier dan ook mee te delen aan anderen; ziende dat het niet slechts moeilijk is om het duidelijk te maken, het zal ook nog misverstaan worden. Natuurlijk zal iemand die de uiterste piek van bewustzijn heeft bereikt hoogst waarschijnlijk besluiten zich niet meer met de wereld bezig te houden. Hij heeft gedurende honderden levens geleden toen hij met deze ellendige mensen leefde, leefde met allerlei soorten onbegrip, rondtastend in het duister en niets vindend. En deze blinde mensen die nooit het licht gezien hebben geloven allemaal dat ze weten wat licht is. Vanaf de oudheid is de filosoof gedefinieerd als een man die blind is, in een huis wat compleet in duisternis is, en die zoekt naar een zwarte kat die er niet is. En het zoeken gaat door....Na een lange, lange, zware reis, is iemand op de zonverlichte piek van ontspanning gekomen, voor de eerste keer op zijn gemak met de existentie, en besluit om zich niet in te laten met allerlei soorten blinde mensen, mensen met vooroordelen, dove mensen die je gaan misverstaan, die je verkeerd gaan interpreteren, die je gaan kruisigen, die je gaan vergiftigen, die allerlei soorten nonsens tegen je gaan doen wat maar mogelijk is. Waarom je druk gemaakt? Je kunt deze negenhonderd negenennegentig niet kwalijk nemen dat ze besluiten om in stilte te blijven. Het is niet hun verantwoordelijkheid, het is niet hun verplichting. Ze zijn de wereld niets verplicht; waarom zouden zij zich onnodig in de puinhoop begeven, in het gekkenhuis wat de wereld is? Raman Maharshi bleef zijn levenlang in zijn grot in de bergen van Arunachal, zich geen zorgen makend over de wereld. Hij was het eenvoudig beu. Natuurlijk is niemand tegen hem. Hij zegt nooit iets tegen enig bijgeloof, tegen enig geloof dat op leugens is gebaseerd. Hij bekritiseert nooit enig geloof, enige politiek. Hij is geen revolutionair. Hij is niet geïnteresseerd in het transformeren van menselijke wezens, het maken van een betere maatschappij. Hij is zelfs niet een beetje geïnteresseerd om zijn ervaring te delen, Hij is gewoon als een bron – als je dorstig bent, zul je de weg vinden, je zult een emmer moeten vinden, je zult een touw moeten vinden, je zult het water moeten bereiken. Het water is niet geïnteresseerd in jouw dorst. Natuurlijk is er niemand die Raman Maharshi zal bekritisieren. Hij leefde stil, vredig – niet tegen de gevestigde belangen gekant, op geen enkele manier een nieuwe mens, een nieuwe mensheid, voorstellend. Hij is vervuld, en tevreden; hij is klaar met de wereld. Meher Baba is niet klaar met de wereld op dezelfde wijze als Raman Maharshi. Maar hij is enkel geïnteresseerd in je spirituele groei – alsof spirituele groei iets is wat los staat van de hele maatschappelijke structuur, van religie, onderricht, het verleden, al de tradities en conventies. Dus hij blijft geïnteresseerd in je spirituele groei, maar spirituele groei is een complex verschijnsel – het is verbonden met veel andere dingen. Tenzij jouw condities veranderd zijn, tenzij jouw geloofsystemen veranderen, tenzij je mind verlost is van het verleden – er zijn zo veel dingen die opgeruimd moeten worden – slechts dan kan de stille kleine stem van je wezen gehoord worden. Meher Baba haalt spirituele groei uit zijn context. Natuurlijk is niemand er tegen. In feite zijn al de

gevestigde belangen enorm respectvol ten aanzien van zulke mensen, want zij geven voortdurend – zonder enige intentie van hun kant – opium aan het volk. Ze geven het idee – wat vals is – dat jouw spirituele groei mogelijk is zonder door een intense psychologische revolutie te gaan. Ten tweede, Meher Baba bleef zijn hele leven in stilte; hij sprak nooit. Alles wat in de naam van Meher Baba is geschreven is gedaan door zijn secretaris. Nu is er geen manier om te weten of de secretaris vanuit zijn eigen mind schrijft. Hij kwam me bezoeken, en ik keek hem direct in de ogen toen ik vroeg, “Ben je zeker dat alles wat je geschreven hebt niet van jouw mind komt? Kun je me enig bewijs geven dat deze berichten telepathisch aan jou gegeven zijn door Meher Baba?” Hij voelde zich een beetje in verlegenheid gebracht en hij zei, “Ik kan het niet met absolute zekerheid zeggen, maar dit is wat ik voelde – dat deze berichten werden gegeven door Meher Baba.” “Maar je gevoel.... Heb je ooit geprobeerd om op enige wijze zijn toestemming te krijgen, zijn handtekening? Hij sprak niet, dat is waar, maar hij gaf zijn handtekening. Je kon jouw boek meegenomen hebben.... Hij sprak niet, maar hij kon horen. Je had hem kunnen vragen: ‘ik heb dit boek in uw naam geschreven, en mijn gevoel is dat het uw boodschap is. Geef me gewoon uw handtekening zodat ik de wereld kan zeggen dat Meher Baba het met me eens is.’ Dit zou een eenvoudige methode geweest zijn.” Meher Baba had een klein bord met het hele alfabet erop gewoon voor kleine berichten en dergelijke. Je vroeg om zijn zegen, en hij plaatste dan zijn vinger op de letters, “Z e g e n” – zegen is gegeven. Als hij zo zijn zegen op het bord kon geven, zou hij ook ja of nee op hetzelfde bord kunnen geven, maar het werd hem nooit gevraagd. In feite zal de secretaris misschien bang geweest zijn dat hij nee zou zeggen. Wie zal er nu tegen deze man zijn? – die niet gesproken heeft, die niet tegen iets of iemand is. Zijn hele interesse is je spiritueel te helpen – en ook dat slechts in stilte; je kunt met hem in stilte zitten. Wel, er zijn erg weinig mensen in de wereld die stilte kunnen verstaan. Een meester moet je eerst leren hoe stil te zijn, en tenzij hij tevreden is dat je nu in staat bent om in stilte te luisteren, luisterend naar dat wat niet met de stem, in woorden word gezegd, maar enkel telepathisch.... Meher Baba had nooit iemand klaar gemaakt voor de telepathische overbrenging van ideeën. En mij doet het erg absurd aan. Waar is het voor nodig? -- want zelfs in telepathie zul je dezelfde taal moeten gebruiken. Als ik iets tegen je wil zeggen – of ik het hardop zeg zodat je het kunt horen of ik zeg het in stilte zodat je het slechts telepathisch kunt verstaan, maakt niet uit. Tenzij ik probeer berichten te geven die geheim zijn, tenzij er een zekere samenzwering is.... Maar rondom Meher Baba is er niets gebeurd. De man zelf was van groot belang, maar hij bleef stil om dezelfde reden als Raman Maharshi. Maar hij kon niet in een plaats blijven. Hij verliet de wereld niet compleet. Hij bedacht nog steeds dat er een manier kon zijn om zoekers te benaderen. Hij begaf zich in de wereld om zoekers te vinden, maar ik denk niet dat hij er enige gevonden heeft. Hij vond enkel aanbidders die gewijde liederen voor hem zongen, want zij hadden hun verlangens. En in het Oosten wordt geloofd dat als de persoon die verlicht is je zegent, elk verlangen wel vervuld moet worden. De existentie kan nooit nee zeggen tegen het verlicht bewustzijn. Voor de verlichte mens, is de existentie altijd een ‘ja’; er is een intense synchroniciteit. Dus de mensen die zich rondom Meher Baba verzamelden waren geen zoekers, ze waren mensen die posities, macht, geld, aanzien wensten – al de verkeerde soorten mensen. En omdat hij mensen met ijdele dromen toeliet en niets zei, was hij niet tegen de gevestigde belangen. Waarom zou enige regering tegen hem zijn? Waarom zou er enige religie tegen hem zijn? Er was geen reden voor – deze mensen waren ongevaarlijke mensen. De derde man op je lijst is George Gurdjieff. Hij is de meest unieke meester die de wereld ooit gezien heeft, maar zijn uniciteit schiep een afstand tussen hem en de normale mensheid. Al zijn methoden waren steekhoudend, maar de reis was lang en hij maakte haar zelfs langer door de manier waarop hij haar voorstelde. In feite was dat een van zijn middelen om echte zoekers te vinden. Ben je bereid om tot het absolute einde van de wereld te gaan, of ben je gewoon een rariteiten verzamelaar? – je gaat een klein stukje mee om te weten wat deze man allemaal voorstelt, verdoet zijn tijd, en gaat dan terug naar de wereld. Hij koos slechts hen die bereid waren zelfs te sterven als dat de enige manier was om de waarheid te vinden. Natuurlijk had hij slechts een kleine groep mensen om zich heen. En hij was ook niet geïnteresseerd in enige sociale revolutie. Zijn hele interesse was om een paar individuen uit te kristalliseren die moedig genoeg waren, hen hun oorspronkelijk gezicht te geven, hen te helpen om de ultieme extase te kennen die de existentie beschikbaar maakt. Maar het

is enkel voor een paar uitverkorenen. Niet dat iemand hen kiest – maar omdat slechts erg weinig mensen moedig genoeg zijn om alles te riskeren om zichzelf te vinden, worden zij de uitverkorenen door hun eigen moed en hun eigen lef. En Gurdjieff was in het geheel niet geïnteresseerd in de diep in slaap zijnde mensheid. Raman Maharshi was niet geïnteresseerd. Gurdjieff was niet alleen niet geïnteresseerd, hij had de diepste mogelijke veroordeling voor hen die levens achtereen in slaap waren. Hij is de enige man in de hele geschiedenis die zei, "Deze slapende mensen hebben geen ziel, en tenzij een mens verlicht wordt kan hij geen ziel hebben. Een ziel is een beloning: je komt niet bij je geboorte met een ziel, je moet haar door je inspanning verkrijgen." Natuurlijk was geen regering, geen kerk beledigd. Als een man twee dozijn mensen verzameld heeft, is de paus niet bezorgd, de shankaracharya is niet bezorgd – hij is geen concurrent. En hij werkte persoonlijk met elk individu – natuurlijk kon hij dat niet met miljoenen mensen doen. Dus deze mensen waren marginaal; hun namen kunnen slechts in de kanttekening verschijnen. Ze behoren niet tot de uitgestrekte mensheid – enkel aan de buitenkant. Uit kleine groepen bestaande, waren ze geen gevaar voor wie dan ook. En de vierde man, J. Krishnamurti, kon een gevaar geweest zijn, kon gekruisigd worden zijn – hij had een veel hogere intelligentie dan enige Jezus Christus, en was een veel groter intellectueel genie dan een Socrates – maar vanwege een bepaalde obsessie, werd hij erg gekant tegen organisatie. Hij was tegen elke organisatie. Natuurlijk zou je denken dat als hij tegen alle organisaties is dat alle organisaties zich aan hem geërgerd zouden hebben. Maar dat was niet zo, want hij creëerde zelf nooit enige organisatie. Een enkel individu die gedurende negentig jaar over de wereld reist. Wie kan dat iets schelen? Gaan zevenhonderd miljoen Katholieken zich zorgen maken over een enkele individu die tegen organisaties spreekt? En wie luistert er naar hem? In India sprak hij gewoonlijk in New Delhi, Bombay, en Adyar Madras. Dat is niet India. Negenhonderd miljoen mensen leven niet in deze drie steden. En hoeveel mensen in Bombay luisterden naar hem? – niet meer dan drieduizend. En deze drieduizend waren bijna altijd dezelfde mensen die voor veertig, vijftig jaar naar hem hadden geluisterd. Feitelijk luisterde niemand. Hij werd een soort amusement, en dat is wat hij zei tegen een van mijn vrienden die hem vlak voor zijn dood ging bezoeken: "Wat me het meeste bezeert, is dat ik enkel een show was voor een paar mensen en niets meer. Een paar mensen genoten van mijn logica, en dat was alles." En nu hij dood is, zijn de inspanningen van negentig jaar eenvoudig in lucht opgelost. Regeringen zijn tegen mij omdat ik tegen hen ben. Religies zijn tegen mij omdat ik tegen religies ben. Politieke leiders ergeren zich aan mij omdat ik zeg dat ze onbeduidend zijn, want slechts psychologisch zieke mensen raken geïnteresseerd in politieke macht. Mensen die lijden aan een minderwaardigheid complex zijn de mensen die macht zoeken, het eerste ministerschap, het president zijn.

Deze mensen behoren in psychiatrische instellingen, en zij leiden de wereld. Ik ben tegen alle godsdiensten omdat ik voor religiositeit ben, en godsdiensten zijn hindernissen voor het creëren van een mensheid met een kwaliteit van religiositeit.

Een Christen is niet nodig, noch een Hindoe, noch een Mohammedaan. Zij zijn de hindernissen voor een religieuze vooruitgang.

Wat nodig is, dat is eerlijkheid, oprechtheid, stilte, liefdevol zijn... een leven van vreugde, speelsheid... een leven van intens zoeken, onderzoek van het eigen bewustzijn. En deze kwaliteiten hebben niets met Christendom, Judaïsme, Jainisme, of Boeddhisme te maken.

Meditatie is nodig, maar meditatie is niet iemands monopolie.

Natuurlijk zijn alle religies vol ergernis ten aanzien van mij. Omdat ik de eerste mens in de hele geschiedenis ben die zegt dat godsdiensten de hindernissen zijn die de mensheid verhinderen om religieus te worden. Ze zijn niet de voertuigen van God, ze zijn de vijanden van God. Pausen en Ayatollah Khomeinis en Shankaracharyas – zij zijn niet de vertegenwoordigers van God; ze kunnen misschien de vertegenwoordigers van de duivel zijn. Want zij zijn de mensen die de mensheid verdeeld hebben, en eeuwenlang voortdurend conflicten gecreëerd hebben, bloedvergieten, oorlogen, kruistochten, jihad's, heilige oorlogen, en allerlei soorten nonsens.

In de naam van religie onderdrukken deze mensen de mensheid.

Ik ben tegen naties, want ik zie geen noodzaak dat er naties moeten zijn. Waarom kan er op de hele planeet aarde niet een enkele mensheid zijn – wat verstandiger, meer wetenschappelijk, meer makkelijk te besturen zou zijn.

Op dit moment staat het er zo voor dat je alleen kunt zeggen dat we in een krankzinnige wereld leven.

Iedere drie maanden loost de Europese gemeenschap zoveel voedsel in de zee... bergen boter! De laatste keer moesten zij zoveel voedsel vernietigen dat de kosten voor vernietiging tweehonderd miljoen dollar waren – dit zijn niet de kosten van het voedsel, het is de prijs voor het vernietigen. En vlakbij in Ethiopië stierven elke dag duizenden mensen.

In wat voor soort mensheid leven we?

De helft van de mensheid sterft van armoede.

Iedere zes maanden blijft Amerika voedsel ter waarde van miljoenen dollars in zee gooien, maar ze willen dat voedsel niet aan Ethiopië of India geven of aan enig ander land waar mensen verhongeren en sterven.

Niemand geeft om menselijke wezens; iedereen geeft om geld.

Deze geldzuchtige mensen kunnen niet gezond genoemd worden: dat voedsel vernietigd moet worden; anders zal de marktprijs naar beneden gaan, en ze willen niet dat hun prijzen naar beneden gaan. Ze wensen dat hun prijzen stabiel blijven, dus moet het voedsel vernietigd worden. Als de hele wereld één is, kunnen de dingen erg eenvoudig zijn.

Ooit brandde de Russen tarwe in hun treinen in plaats van kolen want kolen waren duurder, en zij hadden een overschot aan tarwe. In India stierven de mensen omdat tarwe niet beschikbaar was. Kolen hebben we genoeg, maar je kunt geen kolen eten. Als de wereld één was, konden de kolen van India naar Rusland gaan en de tarwe van Rusland kon naar India gestuurd worden.

Het is niet nodig om bergen, ja, precies bergen boter te vernietigen.

En waarom moesten zij haar vernietigen? Voorheen hadden ze het aan Libië verkocht. In Libië was boter te koop voor de helft van de prijs van boter in Europa. De boter kwam van Europa, maar ze verkochten haar voor een krats, gewoon om er vanaf te zijn. Anders moesten ze weer regelen haar weg te gooien en dat kost geld. Gewoon om geld te sparen gaven ze haar aan Libië.

Maar President Ronald Reagan ontwikkelde een soort gekte tegen Libië zonder ook maar enige reden, bombardeerde hij het arme land, bombardeerde de drie huizen van Kadaffi, doodde een van zijn dochters – ook zonder enige reden -- en zette Europa onder druk zodat al de voorraden die zij aan Libië gaven gestopt zouden worden. Bergen boter ontstonden er in Europa.

Nu heb je ruimte nodig, een gekoelde opslagplaats... dus de oude boter moest in de oceaan gegooid worden om plaats te maken voor de nieuwe boter.

Het is niet nodig dat er naties zijn.

Zij zijn de obsessies van het verleden.

En als er geen naties zijn, is er geen behoefte aan legers. Op dit ogenblik gaat zeventig procent van het budget van elk land op aan militaire doelen; zeventig procent aan het leger wat niets doet dan links, rechts, links, rechts, hun geweren poetsen, hun schoenen, hun knopen – dat is alles wat zij doen. En op de hele wereld gaat zeventig procent naar het leger en alle landen moeten leven op dertig procent van het budget.

Als naties verdwijnen, is honderd procent beschikbaar voor het hele land – want legers zijn nutteloos. Op dit moment is er geen probleem dat er enige oorlog met enige planeet zal zijn. Met wie zal je gaan vechten? Dus wat is de noodzaak je geweren elke dag te poetsen. Je laarzen te poetsen, en 's ochtends en 's avonds, links en rechts? Al de idioten die dit doen kunnen ingezet worden voor creatief werk.

Ik wil geen enkele natie in de wereld.

De wereld is één enkele mensheid.

Ik wil geen godsdiensten in de wereld.

Religieusheid is genoeg, meer dan genoeg. Als godsdiensten verdwijnen, miljoenen monniken en nonnen die gewoon parasieten zijn.... Ze doen niets.

Dat is een ander leger dat op de borst van de mensheid zit. Ze moeten verdwijnen. Ze hebben de wereld vaarwel gezegd, maar voor hun voedsel, voor hun kleding, voor hun behuizing, moet de wereld werken. Het is een erg vreemd iets: zij zullen de deugd verdienen van het vaarwel zeggen van de wereld; zij zullen het paradijs binnengaan. Jij zult naar de hel gaan, want jij zorgde voor het voedsel, kleding, onderdak van de heiligen. En zij hebben je eenvoudig veroordeeld!

Vreemde logica.

Deze mensen zouden naar de hel moeten – die niets hebben gedaan uitgezonderd veroordelen, iedereen een zondaar noemend, schuld creërend in iedereen, ieders integriteit en zelfrespect vernietigend. Maar deze mensen zullen naar het paradijs gaan.

Met het verdwijnen van de godsdiensten kunnen al deze mensen voor creatief werk ingezet worden. Kloosters zijn niet nodig, kerken zijn niet nodig, tempels, moskeeën. Al deze huizen van God – en er zijn miljoenen mensen die geen huis hebben en hun hele leven op straat wonen. De huizen van God zijn leeg – er is geen God. Al deze huizen van God kunnen beschikbaar gemaakt worden voor de daklozen. Al deze monniken kunnen creatief werk doen, al de legers kunnen voor creatief werk ingezet worden.

En als er geen naties meer zijn, zal alle smerige politiek moeten verdwijnen. Andere afspraken kunnen worden gemaakt voor het besturen van de hele wereld – een wereldregering gebaseerd op verdienste, niet afhankelijk van stemmen. In de hele wereld zijn duizenden universiteiten. De hele regering kan in handen gelaten worden van de universiteiten, en al de universiteiten moeten hun beste mensen kiezen voor de wereldregering. Een minister van onderwijs zou een man moeten zijn die verstand heeft van opleiding en die nieuwe vormen van onderricht in de wereld kan brengen. Veel afdelingen van de regering zullen moeten verdwijnen, ze zullen niet meer nodig zijn.

Bijvoorbeeld de minister van defensie – verdediging tegen wie?

De universiteiten kunnen de meest verdienstelijke mensen kiezen – de Nobel prijs winnaars, de rectoren magnificus, de grote artiesten, schilders, dichters. Er kon een ander soort regering zijn die niet afhankelijk is van de stem van een slapende mensheid, van hen die niet weten wat ze doen. En we kunnen deze wereld echt een Hof van Eden maken. Adam en Eva zullen niet terug hoeven gaan naar de Hof van Eden. En op een dag zul je een kloppend horen op de deur – God wenst binnen te komen! Want je hebt een veel betere tuin kunnen creëren dan zijn oude. Maar we kunnen die tuin ook bewaren, als een museumstuk.

Natuurlijk behoren Raman Maharshi, Meher Baba, Gurdjieff, Krishnamurti tot een andere categorie. Ik behoor tot mijn eigen categorie. Er is geen categorie waar ik bij kan horen; ik moet mijn eigen categorie creëren.

Natuurlijk zijn ze allemaal tegen mij want ik pak al hun macht af, al hun samenzwering tegen de mensheid. Natuurlijk zijn ze samen tegen mij.

En ze zijn een beetje verbaasd: Wat met een enkele man te doen? Het komt hen ook wat gênant voor. Al de regeringen van de wereld, al de religies van de wereld hebben zich tegen een enkel individu opgesteld. Dat ene individu moet iets betekenisvol hebben; anders zou er geen reden zijn voor zo veel vrees, paranoia.

Ik ben voor de spirituele groei van de mens, maar ik beschouw spirituele groei in zijn hele context. Het is niet iets wat apart staat, één dimensionaal; het is een Multi- dimensionaal verschijnsel. Het vraagt een revolutie van de maatschappij. Het vraagt een revolutie in de maatschappelijke economie, de politieke structuren; het heeft een enorme en radicale verandering nodig van alles wat ons tot nu toe heeft gedomineerd. We moeten een grote breuk creëren met het verleden.

Alleen dan kan een nieuwe mens – een werkelijk spiritueel mens, een mens van kosmische dimensies – geboren worden.

Ik ben zeker gezegend want ik ben de eerste die door allen wordt bestreden. Deze situatie is niet eerder voorgekomen, en zal ook niet meer voorkomen.

En jullie zijn ook gezegend want jullie zijn de medereizigers van een man die niet alleen maar een oude dode heilige is, een goedzak.

Ik wil dat jullie precies het zout van de aarde zijn.

Te veel zoetsappige heiligen hebben zo veel diabetes gebracht.

We hebben een ander soort heiligheid nodig.
Ik heb die andere soort heilige, Zorba de Boeddha, genoemd.